

Zamyslenia na týždeň po 25. nedeli po Svätej Trojici

Nedeľa 18. novembra 2018 – 25. nedeľa po Svätej Trojici – Predposledná nedeľa cirkevného roka

Piesne: ES č. 322, 496

Text: Jer 8, 4 – 7

„4Povedz im: Takto vraví Hospodin: Ak niekto padne, či zase nevstane? Ak sa niekto odvráti, či sa späť nevráti? 5Prečo odpadol tento ľud - Jeruzalem - v trvalej nevere? Držia sa klamu, nechcú sa obrátiť. 6Naslúchal a počul som: Nepravdu hovoria. Nik necíti ľútosť nad svojou zlobou a nepovie: Čo som urobil? Všetci sa vo svojom behu odvracajú ako kôň, čo sa rúti do boja. 7Aj bocian v povetrí pozná svoj čas, hrdlička, lastovička i žeriav dodržiavajú čas svojho príchodu, avšak môj ľud nepozná poriadok Hospodinov.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Na turistike sa nám neraz stalo, že sme na smerovníku ciest odbočili nesprávne. Čím skôr si to človek všimneme a uvedomí, tým je to lepšie. Často sa v takej chvíli stáva, že jeden zo skupiny povie: vidíte, ja som vám hovoril, že sme mali odbočiť iným smerom. V tej chvíli je však takmer úplne jedno, kto to zavinil. Faktom je, že všetci sa nachádzame na zlej ceste a treba sa vrátiť na miesto, kde sme chybu urobili. Na našich duchovných cestách sa, žiaľ, nenachádzajú také jednoznačné smerovníky ako na turistických chodníkoch, na základe ktorých by sme zistili, že sme na zlej ceste. Tým smerovníkom je pre nás Božie slovo. Ak ho však človek nečíta, uniknú mu mnohé životné súvislosti. Smerovníkom pre nás môže byť aj človek, ktorý nás upozorní na zlý smer. Môže to byť blízky človek, ktorý nás dobre pozná a záleží mu na nás. Avšak niekedy to môže byť niekto takmer cudzí, koho si Pán Boh použije, aby nás na našej ceste zastavil. Izraelský národ zotrval vo svojom zlom kurze. Nectil Boha, ale preberal bohov okolitých národov a hľadal pochybné istoty. Dokonca aj duchovné authority – kňazi – tento národ chlácholili a utvrzovali tak v zlom smere. Hospodin prostredníctvom proroka Jeremiáša tomuto národu na bežných príkladoch zo života ukazuje na zvrátenosť ich konania a na ich tvrdohlavosť, ktorá ich vedie do záhuby. Hovorí, že každý pútnik, ktorý na svojej ceste zblúdi, sa vo vlastnom záujme vracia na dobrú cestu. Dokonca aj jednoduché Božie stvorenia, akými sú nebeské vtáky, poznajú stvoriteľský poriadok a vedia, kedy sa majú vrátiť domov a vedia nájsť svoje hniezdo. Žiaľ, Izrael, ktorý dostal zákon Boží, s ktorým Boh uzatvoril zmluvu, ignoroval všetky Božie návěsti a upozornenia a nemal ochotu činiť pokánie a obrátiť sa. Je vždy duchovnou tragédiou, ak človek kráča po zlej ceste života

a nie je schopný ani ochotný si zlý smer priznať. Je to nešťastím, ak sa to deje v živote jednotlivca a doslova tragédiou, ak sa to týka celého spoločenstva, cirkvi či dokonca národa. Prosme o schopnosť činiť pokánie. Aj to je darom od Hospodína, darom Ducha Svätého. Prosme Boha, aby nám v tých kľúčových chvíľach poslal do cesty človeka, ktorý bude pre nás smerovníkom a nech sa Jeho slovo stane živou a aktuálnou návesťou pre naše cesty. Amen.

Modlitba:

Drahý Bože, sú situácie, keď sa tak veľmi podobáme na izraelský národ. Aj my si volíme cesty, ktoré nevedú k životu a pokoju. Naopak, prinášajú nám i našim blízkym nepokoj, zmätok i bolesť. Daruj nám, prosíme, srdce schopné pokánia. Daruj nám aj ochotu a odvahu vrátiť sa. Daj nám silu prísť až pod Tvoj kríž, ktorý je tým najlepším a najjasnejším smerovníkom života a odtiaľ ísť novou cestou. Zmiluj sa nad naším životom i nad našou cirkvou. Amen.

Mgr. David Bázlik, zborový farár v CZ ECAV Ružomberok